

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 230.

Solgte Sæssion.

56de Møde.

Lovsdagen den 8de Decbr. Kl. 12.

(Fortset.)

Justitsministeren (fortsat):

Mød. det Endringsforslag, der gaaer ud paa, at med Hensyn til de Embeder, der nu successivt ville blive Gjenstand for Inddragning, skal Justitsministeren foreløbig bestemme den midlertidige Bønning, indtil der i Finantsloven kan blive taget Bestemmelse om samme, og hvad der ellers staaer i Forbindelse med det Vederlag, der skal gives vedkommende Embedsmænd, har jeg heller ikke Noget at erindre; Bønnen kan jo paa den Maade foreløbig fastfattes af Justitsministeren, og derefter gennem den første Finantslov blive bestemt. Jeg har her noget betonet Udtrykket „Finantslov“, fordi den ærede Ordfører httrede, at der med Hensyn til dette Punkt fra Justitsministerens Side var stillet et Endringsforslag, som gif ud paa, at det skulde stee ved særlig Lov, men det er ikke Tilfældet. Her er Spørgsmaal om en midlertidig Ansættelse af Bønnen og af Contoirholdet, og med Hensyn dertil har jeg ikke kunnet finde Noget at indvende imod, at det netop paa Grund af den midlertidige Charakter, stete igennem Finantsloven,

Endringsforslaget under Nr. 4 angaaer de Bønningssatser, som der er Spørgsmaal om, at fastsætte for Embederne i de forskjellige Classer. Jeg maa med Bestemthed fastholde dem, som ere blevne foreslaaede i Regjeringens Aldkast; thi jeg kan ikke andet end antage, at det vilde

være i sig selv uheldigt, at lade disse Gager komme til at synke dybere, end foreslaaet er. Jeg kan midlertidig ikke dele de Betænkneligheder, som fra flere ærede Rigsdagsmænds Side ere blevne fremsatte med Hensyn til, at man, ved at gaae bort fra Regjeringsudkastet, og holde sig til Udvalgets Fleertals Forslag, skulde indsætte sig for, at den juridiske Embedsstand skulde lade sig bevæge til Uredelighed, skulde blive tilbøjelig til at modtage Bestikkelser, og hvad der i Forbindelse dermed er blevet httret. Jeg har den fulde Forvisning om, at den juridiske Embedsstand, saaledes som nu den er, i det Hele taget er i Besiddelse af en Redelighed og Reenhed, som gjør, at man ikke behøver at dvæle med Angstelse ved Frygt for, at Forringelse i Pengcindtægter skulde gjøre den bestikkelig; men man skal, om man ogsaa erkjender dette, vogte sig for at fremkalde Forhold, som fra andre Sider vilde kunne komme til at virke uheldigt. Jeg vil ikke modsig den ærede Rigsdagsmands forholbet. Amts- og Bønder Valgtreds (Tscherning), naar han støttende sig til sin egen Erfaring, httrede, at Embedsmænd, der igjennem Sportler havde haft overvættede store Indtægter, just ikke derfor havde været saadanne, som man havde kunnet prise for Retfærdighed og Redelighed; men dette viser ikke andet, end at Tristelsen ikke blot kan komme gennem Trang, men at den ogsaa kan komme gennem Overflod, fordi denne vægner til Fordringer til Livet, som man saa altid vil have fyldestgjort i større og større Maaal. Det, som det gjælder om, naar man vil undgaae Tristelsen gennem for store Indtægter, er ogsaa at undgaae at sætte dem for last. — thi det kan og